

Nr. 25
anul I 1991 12 pagini

Numai 5 lei
cit o jumate de püne

KRYPTON

„9 LEI PE UN
TRIMESTRU...?!”

Interviu cu Dragoș Docan

• AMINTIRI DE LA 1 DECEMBRIE
• IN NICI UN CAZ NU VOM CINTA
THRASH • AM FOST CONSIDERATI
PARIA SOCIETATII • NU AVEAM
DREPTUL LA PENSIE, NU-L AVEM
NICI ACUM •

— Rep.: A trecut multă vreme de la
o întâlnire (sub formă scrisă sau înre-
gistrată) cu Dragoș Docan. Ce mai este
nou?

— D. D.: Întîi o completare a echi-
pei. S-a reîntors, din Olanda, căpătarul
nostru Răzvan Filiu. Deci, sătem din
nou.

— Rep.: Dar nu mai activează...

— D. D.: Vali Stoian, cu care...

apărut pe discul „Fără teamă”. A fost
doar colaborator „Fără teamă”. A fost
de bază, în timpul absenței lui Răz-
van, a fost de 4.

— Rep.: Cum a fost, hai să-i zicem
cu în grup? Care este revinea lui Eugen Mihăescu?

— D. D.: M-a sunat imediat după
Revoluție, anunțându-mă că vrea să se
întoarcă. Bineînțeles că am fost de acord.

— Rep.: Cind a plecat?

— D. D.: Cu vreo 8 luni înainte de
Revoluție. Cind mi-a discutat, noi tră-
sesem deja cu discul „Fără teamă”. Eu
am lucrat cu el aproape 10 ani. Am
fost foarte mulțumit și entuziasmat de
ideea revenirii lui în trupă. Prima lu-
cru de atât întoarcere lui, a și mar-
pera rock, pe care am prezintat-o în
ziua de 1 decembrie 1990.

— Rep.: Si pe care ați făcut-o des-
tul de repede, având în vedere propor-
ția lucrarilor. Ideea o aveai mai de
mult?

— D. D.: Nu. Ideea ne-a venit și s-a
materializat practic în 3 săptămâni.
Foarte, foarte rapid. Am fost presat
de timp și de faptul că am avut foarte
puțin spațiu de imprimări. A fost o
muncă inumană.

(Continuare în pag. a III-a)

de toate DE TOATE de toate DE TOATE

• Revin la emisiunea „Veni cu noi pe programul II” pentru că merită atenție ediția de luni 1 iulie, ceea ce transmisă de la discoteca „Vox Maris București”. Meritul exclusiv al unei participări atât de bogate și apartine patronului, dl. Nicu Năstase, care i-a invitat personal pe cei prezenti. Cu excepția unor mici scăperi de limbaj (gen „dati-o pe de-a dreptul”) și unele peroratii inutile, emisiunea s-a apropiat mult de ceea ce înseamnă program de divertisment, prin varietatea temelor abordate. Muzică, sport, afaceri, caricatură,

Rojas (bas), Jeff Golub (chitară solo), Chuck Kentis (keyboards), Todd Sharp (chit.), Dave Palmer (tobe), Nick Lane (suflători), Jimmy Roberts (saxofon). Rick Braun (trompetă și clape). Don Teschner (mandolină) precum și vocaliștii Del Phinnesse și Dorian Holly. Albumul retrospective „The Best Of Rod Stewart” conține și o melodie nouă, „Downtown Train”, care după 1989 a devenit un mare hit. Anul trecut „It Takes Two” în duet cu Tina Turner a făcut turul de onoare prin topuri iar acum „Rhythm Of My Heart” confirmă va-

media : 117-9228 iar telefoul este 117-9488.

Intre 23 și 25 august are loc „The 1991 Reading Festival” prezentat de celebrul DJ John Peel. În prima zi vor cînta Iggy Pop, Sonic Youth, Pop Will Eat Itself, s.a. Pe 24

sint programati James, The politie. Temele lor favorite par a fi drogul, criminalitatea, sexul. Si nu în sensul critic! • Robert Van Winkle (Vanilla Ice pentru prietenii muzicii) a fost arestat la Los Angeles pentru amenințarea cu pistolul a unui persoane intr-o parcă din Hollywood. Nu se știe dacă

Color Me Badd

dans modern (mai puține jocuri de cabană, ceea ce nu ne-a deranjat de loc), video-clipuri, dialcouri alerte și spontane au făcut ca atmosfera să semene într-adevăr cu programele occidentale (din care vrind nevrind, ne inspirăm). Dacă se poate, mai faceti domnilor!

• Multi media, aşa cum anunțam, firmă de impresariat internațional, cu sedii în mai toate țările europene, a organizat o serie de concerte dintre care cel cu YES s-a anulat dar

loarea și priza constantă a acestui interpret, care la 10 ianuarie a înplinit 46 de ani. La ultimul album, Rod a reluat relația cu producătorii Trevor Horn și Bernard Edwards și cu compozitorii Jim Cregan și Kevin Savigar. Nu lipsesc din concert nici piese Van Morrison, Tom Waits sau Robbie Robertson. „Interpretarea sa, face ca inimile noastre să bată mai puternic” — The Daily Telegraph. Pe stadionul M.T.K. din Budapesta va concerta pe 18

Slaughter, nerăbdători să ajungem la litera S

Fall, De La Soul, iar pe 25 The Sisters Of Mercy, Gang Starr, Neds Atomic Dustbin. (Abonamentele, aşa de dragul comparațiilor, costă 40 de lire pe 3 zile). • Albumul grupului N.W.A., despre care am amintit în numărul trecut este ur-

va fi condamnat, deși antecedente penale are. Deocamdată eliberat pe cauțuire se bucură de turneul britanic încheiat și de lansarea single-ului „Rollin' In My 5 O'”, inclus pe cel de-al doilea L.P. • Primul single extras de pe discul „On Every Street” al grupului Dire Straits este „Calling Elvis” (în august în magazine). Turneul care va dura doi ani (300 de concerte pentru aproximativ 7 milioane de spectatori) debutează în Irlanda (Dublin Point) cu 5 concerte între 23 și 27 august. • Annie Lennox încearcă la primul ei album solo, ceea ce nu înseamnă că Eurythmics își încheie cariera. Cu Dave Stewart va colabora din nou în 1992. • Calvin Hayes și Phil Thornally de la Johnny Hates Jazz au suferit un accident de mașină în ziua de 6 iunie. După spitalizare și starea de soc firească în astfel de situații, au revenit la Londra. Erau doar pasageri. • Corrosion Of Conformity reaperă după 7 ani cu un disc. • Si Toto lucrează în studio desigurălist vocal Jean Michel Byron a părăsit trupa. Chitaristul Steve Lukather va îndeplini și această misiune. • Britannicii de la the Sabbath au inceput colaborarea cu firmat germana Noise după apariția celui de-al treilea album intitulat „Mourning Has Broken”. • L.A. Guns reditează mini-albumul, care inițial a avut un tiraj infim. Acest E.P., „Raw Tracks 1984” conține 5 melodii și un interviu cu chitaristul Traci Guns. Formula de atunci era : Traci (avea 16 ani!), Mike Yagosi (solist vocal), Ollie (bas). În curînd sosește și actualul album L.A. Guns. Vom avea ce compara. • Nocturns din Florida, grup renunțat pentru faptul că folosește clapele desigurălistice „deathmetal” autentic, își caută un vocalist pentru a-1 elibera de această sarcină pe bateristul Mike Browning. Cine se oferă? • Canadienii Voivod au înregistrat cel de-al 6-lea album, „Angel Rat” cu producătorul Terry Brown (a lucrat recent cu Rush).

• Nu ne asumăm responsabilitatea pentru schimbările din program.

FILME LA T.V.

12-18 iulie 1991

Vineri 12 iulie, pr. 1 ora 10,20 — JOCURI PERICULOASE (Jeux dangereux) FR, R : Philippe Lefebvre ; cu : Victor Lanoux, Anny Duperey. Film polițist în care un inspector de poliție răbdător acceptă amestecul fiului său, de viră claselor primare în relațiiile cu diversele persoane care îl frecventează, reușește să descopere resursele și faptele unei crimi comisă de o bandă de beneficiari ai ciștinților rezultată din jocurile de noroc; ora 21,40 — film serial DESTINUL FAMILIEI HOWARD — ep. 10.

Simbătă 13 iulie, pr. 1 ora 21 — film serial NICK VINATORUL DE CAPETE (Nick chasseur de tête) FR-1988 ep. 1 serial polițist; ora 23,45 MOONLIGHTNING (S.U.A., 1985) R : Robert Butler cu : Sibyl Shepherd, Bruce Willis. Film polițist. Aventură suspenzie pe fondul unei frumoase povestiri de dragoste. pr. 2, ora 16,25 CADET ROUSSELLE (Fr-1954) R : André Hunebelle ; cu : François Perier, Bourvil, Dany Robin. Comedie. Ultimul din cei trei gemeni ai familiei Rousselle după o serie de aventuri ajunge general în timpul lui Napoleon.

Duminică 14 iulie, pr. 1 ora 11,05 — film serial pentru copii VIZITATORII, ep. 3 ; ora 19, film serial DALLAS, ep. 39 ; ora 21, SAMURAIU (Le samourai) FR-1967 R : Jean Pierre Melville ; cu : Alain Delon, Cathy Rosier, Nathalie Delon. Film polițist. Dramă psihologică. Angajat cu contract să omore un patron de restaurant, eroul se lasă în final omorit de poliție pentru a nu duce la indeplinire un al doilea contract.

Martă, 16 iulie, pr. 1, ora 10,20 reluat : IN AFARA LEGII (S.U.A.) ora 21, TELECINEMATECA : DRAGOSTE DE DUPĂ-AMIAZA. Fr. 1967 R : Eric Rohmer ; cu : Bernard Verley Zouzou, Francois Verley. Dramă psihologică. Tema consecvenței eroului față de propile convingeri morale exercitată în domeniul relațiilor personale prin controlul propriu asupra senzualității și a pornorilor sentimentale este tratată în perspectiva relației unui bărbat căsătorit cu o femeie cunoscută în trecut, pr. 2, ora 18,10 Așii celului săbastru, ep. 15.

Miercuri, 17 iulie, pr. 1, ora 21 : DESTINUL FAMILIEI HOWARD, ep. 11.

Joi 18 iulie, pr. 1, ora 21 : DALLAS, ep. 40.

Nu ne asumăm responsabilitatea pentru schimbările din program.

Erată

In numărătură, drecut pe biană la pag. a II-a se află Andy Bell din grupul Erasure.

Freedom Williams și Zelma (C & C Music Factory)

următoarele sunt confirmate (cu rezervele de rigoare). După aproape 30 de ani de carieră, 16 albume, și nenumărate succese pe single (enumerarea lor ne-ar lua mult spațiu). Rod Stewart își reia traseele europene cu L.P.-ul „Vagabond Heart” (pe care designul l-a ascultat la radio). Turneul a debutat în luna martie în Scoția națională. Cei nouă muzicieni care-l însoțesc sunt Carmine

iulie de la ora 20,00. Am sperat să ajungă și la noi dar trataitivele au eşuat. Aceeași firmă ne anunță că pe 22 august festivalul Monsters Of Rock se va desfășura pe un alt stadion din tara vecină. Repetăm rețeta, urmând să revenim cu amănunte, pe măsură ce ne permit: AC/DC, Metallica, Motley Crue, Queens-Ryhe. Pentru cei interesați, numărul de fax de la Multi-

ANDREI EUGEN

Pop Rock'n Sport

Supliment editat
de „Presa liberă”
în asociere cu
cotidianul societății
„Curierul național”

Regia Imprimeriilor
Naționale → Imprimeria
„Coroni” București

DE TOATE de toate DE TOATE de toate

KRYPTON

Interviu cu Dragoș Docan

(Urmare din pag. 1)

Rep. : Si pentru că tot ai amintit de Concertul din ziua de 1 decembrie hai să lămurim ceea ce au făcut atunci tot felul de comentarii - unii le-au citit și nu au înțeles nimic - cit și pentru cei care nu știu că a avut loc un astfel de concert. Deci, cum s-a născut ideea concertului în ziua de 1 decembrie? Ce s-a întâmplat apoi?

D. D. : Initial, a fost vorba ca acest concert să aibă loc împreună cu celelalte manifestări organizate la Alba Iulia. Ideea a plecat de la Societatea Metronom. Nu mai știu exact cui i-a aparținut. Oricum, mai multă lume s-a întors în jurul acestei idei. La început nu am crezut foarte mult în ea. Nu credeam că va sponsoriza cineva o operă de asemenea dimensiuni. Noi am vrut să lasă grandioasă. A ieșit doar pe sfert din ceea ce am dorit noi. N-au fost nici bani, nici posibilități. De fapt, ideea a început să se materializeze în momentul în care s-a spus că în București nu se organizează nimic. Deci, să se organizeze această operă în Piața Revoluției. Ni s-a părut tentant, mai ales că ne leagă multe amintiri de Piața Revoluției. Era prima manifestare de acest gen și avea să se desfăsoare și în ziua în care se sărbătorea pentru prima dată ziua națională a României - 1 Decembrie. Cind ne-am hotărât era deja foarte tîrziu. Mai erau doar 3-4 săptămâni. Am intrat efectiv în „priză” zî și noapte. Ne trebuiau niște texțieri pentru piese. L-am căutat pe Pittis, dar era plecat în turneu în Anglia. Sî, atunci am fost nevoiți să facem noi textul. Am selectat din vreo 20 de poeți. Eu cu Eugen am stat 2 zile și 2 nopti, cu zeci de volume de versuri în jurul nostru și am găsit varianta optimă de text, care, culmea, se potrivește foarte bine și pentru ce a fost și pentru ce este acum. Are o puternică, marcantă tentă politică. Poate tocmai de aceea prinde așa de bine. Nol am încercat să-i dăm (deși genul nostru este orientat mult spre progres sau metal simfonic) o temă mai comercială, să poată fi „înghitită” de absolut toată lumea. Cred că am reușit.

Rep. : Si înțeleg că poate fi difuzată și în mici fragmente...

D. D. : Exact! Fiecare pieșă din cele 14 sau 16 (dacă lăudă și piesele orchestrale) poate fi prezentată independent. Chiar așa am și vrut.

Rep. : Deci, gîndit initial pentru Alba Iulia, concertul s-a mutat apoi în București. A fost dorința voastră?

D. D. : Nu. Să zicem că a fost un context de imprejurări. Ce să spun? A fost dificil de ales locul, dificil de construit scenă, de obținut... Totul a fost foarte complicat. Ce e mai rău este că nu s-a făcut destulă publicitate. Eu zic că e prima acțiune, la noi, de asemenea proporții și foarte mulță lume nu a

aузit de ea. A fost, într-adevăr, transmisă la radio, în direct pe 1 și 2 decembrie. S-a anunțat și la T.V., la „Actualitate”. S-au dat chiar și cîteva sevențe. Si tot sevențele au fost transmise la emisiunea Janei Gheorghiu, dar la o oră foarte tîrzie - 1,30. Cam asta a fost tot.

Rep. : Mai trebuie clarificată o problemă. Au fost unii spectatori, trecători, care au contestat utilitatea acestui spectacol?

D. D. : În ziua aceea a fost o manifestație organizată nu stiu de cine și cum. Initial, au fost vreo 20 de persoane - de culoare foarte închisă - în stare de ebrietate, care tipau tot felul de lucruri, dar, care, desigur, nu aveau nici un fel de legătură cu ceea ce se întâmpla pe scenă. Rindul lor s-a tot îngroșat. Au devenit 30, apoi 50 și la 100 au început să devină periculoși. Aruncau cu fel și fel de obiecte, mai mult sau mai puțin contondente, în scenă. Noroc că a apărut poliția și a reușit să-i izoleze într-un colț, pentru că, lumea care asculta devenise din ce în ce mai numerosă. În jur de 8.000 care au urmărit concertul cap-coadă. S-a întâmplat și un eveniment mai puțin plăcut. A fost lovită o ziaristă de la o agenție americană care a încercat să-i fotografieze de pe scenă, printre boxe. A fost lovită cu o piatră în ochi sau în frunte, oricum a luat-o Salvarea.

Rep. : Dintre voi a fost careva lovit?

D. D. : Am mai fost. Cu pietricile mici, cu bucati de lemn. Dar nu serios. Au fost însă niște momente foarte grele.

Rep. : Spectacolul ar putea fi reluat într-un context ceva mai linăștit...

D. D. : Chiar asta și dorim. Noi am fost dezamăgiți de cum a ieșit. Deocamdată vrem să-i dăm oportunitatea nouă dimensiune. Să lucrăm cu un cor ampolu, eventual chiar cu o orchestră simfonică în spate, cu balet.

Rep. : În acest caz spectacolul următor va fi într-o sală de o anumită înăuntru?

D. D. : Neapărat. Poate chiar la Operă sau la Teatrul Național. Data trecută nici nu am avut timpul necesar pentru a crea, nici posibilități pentru a executa tehnic piesele, pentru a le înregistra. Înregistrarea s-a făcut în studioul 8 al Radiodifuziunii. S-a muncit mult și greu căci tehnica de acolo e încă la un nivel foarte limitat.

Rep. : Radio-ul v-a acordat sprijin?

D. D. : Da. Dl. Titus Andrei ne-a ajutat imens. Dacă nu era el nu cred că am fi reușit să împărtășim.

Rep. : Revenind la evoluția grupului Krypton. În ce măsură s-a schimbat stilul trupei? Care este linia actuală față de acum 2 ani?

D. D. : Inițial, am plecat pe progres cu o influență thrash. După care am abordat new-hard. Am fost primii care am cintat new-wave la noi în țară. Celelalte trupe au apărut tîrziu după

noi, cam la 2-3 ani diferență. Putini știu acest lucru. Apoi, am trecut spre partea rock, un rock mai comercial (discul 1 - „30 de minute”, pe care nici noi nu-l considerăm grozav), ajungind cu discul „Fără teamă” la stilul actual - metal simfonic.

Rep. : Rămînești în această zonă a genului?

D. D. : Da. În nici un caz nu vom merge spre thrash.

Rep. : Asta este interesant de săt și în ideea unui sezon pe litoral. Bănuiesc că nu o să lipsească hiturile la modă și, probabil, veți compune din mers și melodii pentru dans. Deci, o trupă de rock nu rejețează cu vehemență ceea ce este ultu sau plăcut.

D. D. : Nu. Să mai ales cind te duci să cintă într-un restaurant. Indiferent de locul unde este amplasat, de lumea care vine, ești obligat să cintă și mușcă de dans.

Rep. : Insist pentru că se face tot mai mult similitudine extremită pe care-l întîlnim la tot pasul și parcă în muzică mai ceva ca în politică. Grupuri de rapperi nu se intreagă cu disomanii care nu discută cu thrasherii. Cum vezi tu, ca om de scenă, tot acest mecanism? Să faptul că, culmea, voi cări faceți muzica să împăcati cu genurile, le suportați, le agreati.

D. D. : Da, tocmai și rapperii și thrasherii se împăcată ceea ce cintă noi. De necrezut, dar ceea ce facem noi se afilă la jumătatea distantei.

Rep. : Ca dovadă a intelectului, să fi fost 2 trupe, care le-au îmbinat total: AEROSMITH și RUN D.M.C. ...

Rep. : În ultimul an ați avut turnee?

D. D. : Foarte rutine. Eu am avut un accident chiar la începutul anului, am suferit o intervenție chirurgicală, am stat 2 luni cu mina stinsă în chips, am fost deci în handicap, nesunt să cint, fapt pentru care, toată trupa a stat. Am încercat, așa, cîteva turnee, dar nu au mers absolut deloc.

că aseară am depășit timpul de stat pe scenă. Pe noi, însă ne-a deranjat felul în care ni s-a vorbit. Ne-am permis să stăm mai mult pentru că am cintat ultimii. Mafia e mare. Muzica de multe ori devine o marfă. Dai, îți dau... Polemică și divergențe au fost și vor fi mereu. Important, pentru noi, e că am fost la acest festival, care în ansamblu a fost minunat.

Rep. : Am înțeles că ați stat în corturi. Nu ați avut cameră rezervată la hotel ca celelalte formații?

X.X. : Minunat! Dacă să-ști organizat la Timișoara ar fi ieșit sigur cu scandal. Sunt mai agresivi.

Rep. : Din cîte am înțeles, trebuia să cintă și astăzi (discuția o purtăm din luna de pauza dintre festival și concursul formatiei Phoenix - n.n.). Ce s-a întâmplat de n-ăși mai apărut?

X.X. : Nu au mai fost de acord cei de la organizare. Întratorii posibilitatea să stea și tr-un fel e o pedeapsă pentru

Rep. : Care ar fi explicația?

D. D. : Explicații ar fi multe. Unele dintre ele logice. Nu cred că, în afara faptului că pretențiile au crescut, nu crescute și prețurile. Nu mă refer doar la prețul transportului, hotelului, ci și la prețul instalărilor. Foarte multe trupe lucră cu instalări inchiriate de la diversi.

Rep. : Cam care este suma pe care o plătește o formație pentru un spectacol?

D. D. : La o sală mică (500-800 de locuri) se cer 10.000 lei, la o sală de 800-1.200 de locuri, în jur de 15-18.000 de lei, iar la o sală de sport, sădion cu o capacitate de 1.500 de locuri și chiar peste, suma ajunge la 30-40.000 de lei pe zi. Dacă luăm în calcul și transportul și hotelul... Un bilet costă 50 de lei. Deci, să zicem că am susținut un concert într-o sală de 500 de locuri, la 50 de lei biletul. Am incasat 25.000 lei. Nouă nu ne mai rămîne nimic. În acest caz, nici un impresar nu are interesul să incerce o asemenea aventură care din start este sigur o nereușită.

Rep. : Si ce se va întâmpla, căci aşa cum prezinti tu situația este fără ieșire?

D. D. : Soluții nu prea văd să existe, trupele sunt deja pe cale să se dizolvă. În foarte scurt timp, dacă lucrurile merg tot așa, va apărea fenomenul de moarte pentru rockul românesc.

Rep. : Si chiar nu întreazăresti nici o soluție? Ne consolăm cu ce ne așteaptă?

D. D. : Nu, în nici un caz. Unii dintre noi vor cintă probabil într-un restaurant, pină trece valul. Alții, încearcă să găsească contracte „afară”.

Rep. : Dar aici, local, ce se poate face?

D. D. : Încercăm să mai organizăm ceva pe cont propriu, dar e foarte dificil. Dacă mărim costul unui bilet, nu-l mai dă niciun

mânu mină să vină la spectacol...

Rep. : Nu și se pare totuși că 50 de lei sunt cam puțini pentru un spectacol?

D. D. : Chiar prea puțin.

Rep. : Costul biletelor vă afectează foarte mult. Șanse de turneu sunt minime...

D. D. : Într-un cuvînt nu prea putem supraviețui.

Rep. : O sănătă ar fi restaurante. În ultimii doi ani ați cîștigat mulți fani, ați fost desul de des promovați și pe imagine, ceea ce este un bun cîștigat. Cum crezi că vor reacționa fanii regăsiindu-vă într-un local?

D. D. : Cred că negativ. Să au dreptate. Întrind într-un local sănătă obligați să facem din start un compromis artistic.

Rep. : În lume toate trupele trec prin baruri și revin în bătrâni și nu e o rușine BEATLES, ROLLING STONES care în localuri au încrengătu și se întorc oricind cu plăcere. De trupele mai mici și nici nu vorbim. Se cintă pe banii, pe mîncare și pe bătuță și la public mic.

D. D. : Da, dar una este să fi într-un club, într-un local unde intr-adevăr vine publicul sănătă și poti cintă ceea ce te reprezintă, adică stilul tău și alta e să fii obligat, pentru că nu ai cum să supraviețuiești, să intri într-un restaurant. Bineînțeles, noi niciodată nu vom cintă muzică de duzină.

Rep. : Dar, nu e exclus că la localul unde veți cintă să vină publicul care vă vrea pe voi, și, atunci, se ajunge exact la imaginea pe care o dorîți.

D. D. : Destul de greu, pentru că publicul nostru este un public tînăr, nu-si permite să vină să cheltuiască la restaurant. Eventual vine o dată pe săptămînă. Ori patronul vrea să aibă restaurantul plin. Deci, sănătă obligați să cintăm pentru cine vine, altfel patronul își cauta și să încertează numele, firma...

- Va urma -

Electrecordul trebuind doar să facă matră. Un disc ne-ar ajuta foarte mult. Noi interpretăm piese mai grele și ar fi bine ca publicul să le cunoască dinainte. Audierea lor direct în concert le face greu accesibile.

ASTERISC - Sorin Vasile

Rep. : Cum vi se pare festivalul?

S.V. : Incredibil! Nu-mi vine să cred că se întâmplă asa ceea ceva la noi. De obicei vedeam asemenea spectacole, concerte, festivaluri pe video. Mi se pare extraordinar nu numai din punctul de vedere al organizării sau al formațiilor prezente, ci și ca atmosferă în general. Lumea se simte bine. Se leagă prietenii nu numai în rindul publicului, ci și înțre noi membrii unor formații.

Rep. : Ce impresie v-a făcut publicul?

S.V. : Este cel mai minunat public din ultimii... 130 de ani. Este prima dată cînd sunt pus în situația de a nu reprosa ni-

mic. Voi reprosa dacă acest festival nu se va mai repeta. Nu prea des pentru că ar deveni stressful și ceea ce e prea mult începe să nu mai placă, dar 2-3 festivaluri de acest gen într-un an e perfect.

Rep. : Ce implicări credeti că are acest festival asupra fenomenului rock românesc?

S.V. : Dacă se va mai organiza încă unul tot așa, vor începe să ne caute formațiile străine pe noi și nu va mai fi nevoie să umblăm noi după ele. Deci implicăriile nu vizează doar rockul românesc, ci și pe cel de pretutindeni.

Rep. : Ce formații prezente în festival v-au plăcut?

S.V. : KAPPA și ROATA.

ROCK '91

OPINII

SURVOLAJ

Cel cu care am stat de voră din această formăție ne-a rugat (din modestie) să nu-i prezentăm numele.

Rep. : Cum vi s-a părut festivalul?

X.X. : Ar fi minunat dacă ar deveni o tradiție. Poate totuși ar fi fost mai bine dacă se organizează pe mai multe zile și pe genuri. Mulți mi-au spus că a anumite piese sau formații să-a plecat și astăzi pentru că, publicul de thrash nu suportă heavy metal sau old rockul. Sî încă o remarcă: ar fi fost bine dacă s-ar fi organizat pe un stadio-

nă undeva unde să aibă speculatorii posibilitatea să stea și tr-un fel e o pedeapsă pentru

jos. E destul de greu să reziste atită ore în picioare. Eu l-aveam să organiză la mare.

Rep. : Cum vi s-a părut publicul?

X.X. : Minunat! Dacă să-ști organizat

A-Z OF HEAVY METAL THRASH AND HARD ROCK

Faster Pussycat

ROCK-UL ȘI PIRATERIA — FENOMENE INSEPARABILE

Si dacă n-a rămas nici o urmă pînă azi, Mapleton a avut cel puțin meritul de a iniția practica, pe vremea aceea legală, de a transmite confratilor săi gustul pentru înregistrările și a iniția o mică parte a publicului cu înregistrările din concert, făcute într-o epocă în care industria discului detinea un rol neimportant în economia unei țări. De altfel, în primul sfert al secolului nu se punea problema pirateriei, căci existența acestui fenomen — și caracterul său interzis — presupunea prezența structurilor autorităților și drepturilor de autor. Dar înregistrările directe din concert se multiplică precum plinea pe masa lui Iisus în simbolul muzicii populare, mai ales de jazz și blues. Deși ai muzicii negroide. Si cind se stie că America — această mare țară democratică — și primele sale companii de discuri refuzau să acorde libertate de exprimare muzicală muzicianilor de culoare, totul se explică. Pentru a-și exersa talentul, acestia din urmă, se întîlnau în locuri devenite mitice, unde s-au născut și continuă să se nasca înregistrările „live” de o autenticitate inegalabilă. Înregistrate de la Carnegie Hall, templul jazz-ului și blues-ului utilizau în exclusivitate tehnica „bootleg”, adică înregistrarea neoficială a concertelor „live”, a emisiunilor radio sau TV. Si care nu trebuie confundată cu pirateria, care constă în copierea înregistrărilor deja apărute sub o formă diferită de cea originală sau cu contrafacciunea care este copia exactă, dar difuzată în afara circuitului a unui album oficial. Atunci, autoritatele juriudice obisnuiau să desemneze toate aceste trei categorii prin termenul generic de piracie. Un cuvînt care își va dobîndi întreaga semnificație peste ani, cind fenomenul va afecta muzica cea mai populară a epocii, cind casele de discuri își vor recuperări și proteja ceea ce fusese atât de denigrat la începuturi: rock-ul.

FAITH NO MORE. Inițial s-au numit Faith No Man prin 1983, la San Francisco. Au devenit cunoscuți, după opinia criticiilor australieni, abia după al treilea album, „The Real Thing”. Combinăția extremă de originală între funk, rap, metal, punk și rock tradițional asociată cu o scriitură inspirată i-a adus în topuri deși nu pot fi considerați comerciali. O degustare bine servită publicului larg a fost single-ul „We Care A Lot” (1987). Aceasta figurase pe al doilea L.P. „Introduce Yourself”. Chuck Mosley, vocalistul inițial, a părăsit trupa înainte de înregistrările pentru „The Real Thing”, disc apărut în 1989. Locul lui a fost luat de

Mike Patton (fost la Mr. Bungle, grup pe care nu l-a părăsit definitiv, de unde și zvonurile că va pleca de la F.N.M.). Este mult mai funky decât predecesorul său. Colegiul lui Mike sunt: Jim Martin (chitară), Roddy Bottum (keyboards), Billy Gould (bas), Mike Bordin (tobe). Si despe acest grup s-a făcut într-o vreme mare lucru nu se stie. După cîteva audieri de disc, vom reveni la F.N.M.

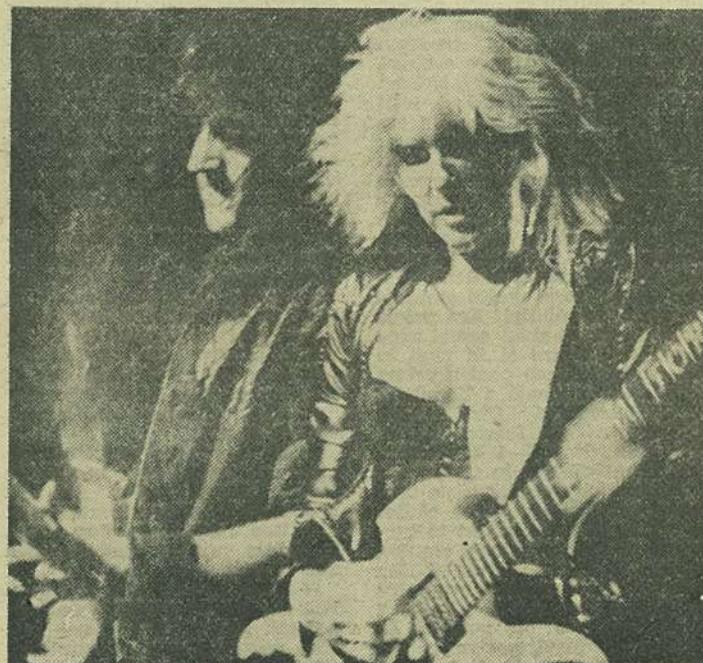
FASTER PUSSYCAT. Formată la Hollywood în 1986. Stabilită la Los Angeles. Componentă: Taimé Downe (solist vocal), Brent Muscat (chitară), Greg Steele (chitară), Eric Stacy (bas), Brett Bradshaw (tobe). Aceasta din urmă l-a înlocuit recent pe bateristul Mark Michals care fusese exclus din cauza unor probleme cu justiția. Albumul de debut s-a vinde în 400.000 de exemplare. Au fost adesea comparați cu Guns N'Roses, dar se poate spune că au o identitate bine definită. În 1989 a apărut albumul „Wake Me When It's Over”, iar de atunci, pe plan discografic nimic nou. Spre deosebire de alte grupuri „sleaze-rock” cu filiație Kiss, via-Hanoi Rocks, Faster Pussycat au simțul umorului dezvoltat.

LITA FORD. Născută la 28 septembrie 1958 la Londra. Acum nu are o trupă anume. Fondatoare a grupului feminin Runaways împreună cu Joan Jett, Lita a cîștigat 6 ani la rînd titlul de Best Female Vocalist, oferit de cititorii revistei americane „Circus”. În 1983, Lita Ford a semnată că este decisă să zice hard & heavy prin albumul „Out Of Blood”. Pe discurile ei apar melodii și uneori chiar interpretații de lumea bună a genului: Ozzy Osbourne, Lemmy, Nikki Sixx. S-a măritat la un moment dat cu Chris Holmes de la W.A.S.P. Gurile rele spun că n-a ținut prea mult căsnicia fiind prea... heavy pentru ambii. În 1988 a obținut disc de platiniu cu „Lita”, care i-a garantat „plata” și pentru „Stiletto”, apărut în 1990. E de ascultat nu numai de privit!

A.P.

Faith No More

Lita Ford

MUZICA SE FURĂ (II)

muzica. Nemaiponosit, nu?! Dar asta nu e totul. Căci ceea ce era atunci amatorism va deveni o activitate înfloritoare pe măsură ce se apropia sfîrșitul

anilor '70, vîrstă de aur a rock-ului și decadentă sa.

O activitate în măsură să nelinistească din ce în ce mai mult pe cel cărora trebuia să le revină banii în mod normal. Discuri, casete, postere — pirateria se diversifică. Iau naștere și serviciile juridice. În structura caselor de discuri, astfel incit legea să le protejeze de furturi și să restabilească ordinea în această afacere tulburată de intruși. Plouă cu pedepse. Chiar cu închisoarea. Pentru simpla înădrăneală de a vinde o înregistrare în afara circuitului convențional. Deși, singura diferență între o casă de discuri și un pirat profesionist este că unul își reține 95 la sută din beneficii, în timp ce celălalt ia, egoist, tot profitul — adică 100 la sută. E destul însă pentru că să se nască o problemă de etică a bănilor care circulă în spatele grupului. Si chiar dacă fanul nu produce sau nu cumpără copia grupului său favorit cu intenția de a o rula, proliferarea înregistrărilor poate ataca dreptul muzicienilor de a-și face muzica să sună așa cum doresc. Unii muzicieni sunt realmente indrițiti împotriva pirateriei — nu poate fi uitată niciodată lupta feroce dusă de Led Zeppelin împotriva piratilor — în timp ce altora nu le pasă, se amuză sau se servește de aceste situații în interesul lor (celebrul „Bootleg” al grupului Aerosmith).

MAREA EXPLOZIE

Chiar dacă aceste probleme de moralitate au rămas fără răspuns, muzica interzisă și bănilor se întrepătrund în retele clandestine solide, cum este cazul societăților care comercializează benzi „live” sau copii ilegale fără nici un fel de autorizație. Ele apar fulgerător sub titluri misterioase inscrise pe coperti cu un design improvizat și grosier. Apoi, dispar. Multe au reușit, chiar, să-și facă un nume în istoria pirateriei: „Rubber Dubber”, „Immaculate Conception Records”, „Contraband Music” (aici, cel puțin, e clar...), „Kustom Records” sau „Trade Mark Quality” într-o primă etapă, „Wisario Records”, „K & Z Records” și mai ales „The Amazing Kornyphone Record Label”, în ceea de-a două. Construite la semi-clandestinitate, durata lor de viață a fost scurtă, dar unele au oferit colecționarilor cite o piesă rară sau o calitate excepțională. Sau pe amindoaia.

Traducere și adaptare după „HARD FORCE”
EMMA POPA

Joan Baez

Va urma

răspundem dacă suntem în stare

Andrei Partoș

RAUL STREZA (Buzău). Fișează că nu pot să-ți răspund la fiecare scrisoare, dar de către poți fi sigur că le citesc (citiți) pe toate! Dacă numărul de pagini va crește la 16, cele 4 pagini în plus să fie tot cu pop-rock! Cred că ai dreptate, în treburea, dacă în 5-6 ani vom ajunge la nivelul revistei "Bravo" este bizară. Nu ne-am propus acest lucru. Mai curind am dorit să semăm cu "New Musical Express". Dan Diaconescu nu deranjează pe nimic, ba, dimpotrivă! Nu are timp să ne ofere materialele sale. Un om ocupat și căutat (de cători). Practic, el a renunțat la noi, dar oricând este bine venit. Interviurile nu se fac "la cantitate". Lungimea lor depinde de interlocutor în primul rînd.

RĂZVAN TEODOREANU (București). Albumul lui Michael Jackson n-a apărut încă. Răspunsul oficial la "Fotoghi-citoare" apare în acest număr. Cei care au citit "Bravo" anul acesta s-au descurcat. Ca și tine, de altfel.

UN NEBUN FURIOS (care dacă scapă...) "Cum naiba să scoateți serialul Beatles? Niciodată nu vreau să aud de una ca asta! Am văzut că încercați să satisfacătoare gusturile și cererile din diferite genuri ale muzicii. Dar eu nu înțeleg de ce, dacă cineva căruia îl place, de pildă, Technotronic, și pe care eu îl respect, nu poate să accepte și serialul Beatles? Eu zic că nu e drept și dacă îl scoateți din revistă fac crimă de om!!!". La aşa amenințare, e clar că ne-am conformat, iar dacă te putem ajuta cu ceva medicamente ar fi bine să ne dai numele și adresa. Multumesc pentru sinceritate și vehementă! Același lucru, dar mai delicat, îl sustine și **Musăta Anne Marie** din București, Vali Mateescu, Carmen Andrica, Un grup de hippies din Capitală și mulți alții.

BOGDAN BILEGAN (București). Propunerea ta privind un număr special la sfârșit de an este în "consens" (îți placă?) cu intențiile noastre. Poate ne să ajută, odată ce ești student la jurnalistică! De la revista "Metal Fan" pot să-ți dau numerele de telefon: 31 01 07 și 55 28 22 și căsuța postală 1-240, cod 70700.

MITICA CORNEȘTEAN (Văduz Izei, Maramureș). O definiție a folklorului din "Dictionary Of American POP/ROCK", "Muzica folk, în sensul tradițional, constă în cîntec scrise de autori/compozitori prolifi anumiți. Este muzica transmisă oral timp indelungat, înainte de a fi înregistrată sau scrisă. Primii veniți în America au adus cu ei balade britanice și scoțiene, precum și cîntec religioase. De-a lungul secolelor, populația de culoare a creat o literatură muzicală extrem de bogată, de "spirituals" blues, cîntec de lucru, de pușcărie și balade de dragoste. Adaptind

baladele aduse din Marea Britanie, oamenii din munți își exprimau experiențele emotionale și cotidiene, în timp ce cei din West au dezvoltat un folclor "slágáros" al cow-boy-ilor. Se alătură aici cîntecelor provenite din mișcarea muncitorăescă, cele de protest social, cele care insotesc marsurile sau războaiele. Baladele au fost mai tîrziu popularizate de Woody Guthrie și se poate vorbi de o serie de valuri, de reveniri ale muzicii folk. La sfîrșitul anilor '50, The Kingston Trio a adaptat, o baladă din Războul Civil "Tom Dooley", intrînd în zona clasamentelor pop (locul 1 în 1958). În era R&B soliștii de culoare porneau invazabil de la cîntec religioase, de la "gospel", iar albi, mai cu seamă cei de pe Coasta de West, debutau cu folk înainte de a trece la diferențele stiluri ale rock-ului". La întrebarea "Cîți dintre folklorii noștri se încadrează în gen?", poți găsi acum și singur un răspuns. Deep Purple sint considerați de autori de dicționare drept "pionieri ai heavy-metalului britanic". Termenul de "heavy-metal" a fost popularizat de Steppenwolf, al căror hit din 1968, "Born To Be Wild" conținea în text formula „heavy-metal thunder", preluată din carte "Naked Lunch" a lui William Burroughs. Genul s-a dezvoltat din blues grătie unor trio-uri de forță, cum ar fi Cream sau Jimi Hendrix Experience, devenind un rock axat pe chitară amplificată, și un bas menit să consolideze, să creeze un "zid brutal și gros" de sunet. La acest subiect voi reveni, dar primele notiuni solicităte le ai la dispoziție.

CREOLA ZAMFIRACHE (București). Pledoaria pentru Michael Jackson este frumos argumentată, de unde deduc că nu ești o fanatică. Cind primul discul, îl difuzezi în cadrul emisiunii de vineri. Răspunsurile la "Chestionar" vor fi comentate, dar mai aștept și alte contribuții.

MĂRGARIT ADRIAN STELIAN (Oțopeni). Că pentru a fi D.J. ar fi necesare cunoștințe muzicale, de limbă străină, cultură generală peste media populării, nu incapse nici o indoială. Dar, cum bine ai remarcat, nimeni nu examinează persoanele care profesăza această meserie. Perla culeasă de tine, Stevie V. anunță drept "Stevie cinci" la radio Crișova este una dintre sutile pe care le adunăm pentru o pagină de humor. Topul personal este mai curind o listă de preferințe din care vei auzi cu siguranță cîteva piese în programele de vineri. Melodii cu Sorina Moldovai nu stiu dacă mai există în fonoteca Radioului dar dacă dă atunci firește o vei auzi! La multi ani pen-

tru Liliana de ziua ei, cu o mică înțîrziere.

RASPUNS LA FOTOGHICITOARE. Imaginea s-a realizat în 1982 la Cimpia Turzii pe stadion. Grupul Holograf avea atunci compozitia: Gheorghe Petreanu (bas, plecat în Suedia), Stefan Rădeseu (vocal), Cornel Stănescu (chitară, plecat în Suedia) și cei trei activi Mihai Poporschi, Tino Furtună (în genunchi), și Eddy Petroșel (cei mai mult, ultimul din dreapta). Din păcate nici un răspuns exact la această probă. Singurul care să-a apropiat este constantul nostru colaborator din Sinaia, Vali Lită. O notă bună și pentru George Iacob din București (a identificat grupul și doi compozitori).

MIRELA PASCU (București). Cartea despre Pet Shop Boys se traduce acum și va apărea separat de revistă. Sugestia este de a trebui să se facă portrete ale membrilor. Phil Collins a fost, așa că pentru moment nu-l reluat. Revista apare de regulă vineri. Putem să ne mindrim cu punctualitatea Editurii și a tipografilor în acest sens. Dacă toate ar merge așa de bine ca punctualitate, am face un chef general cititorii-realizațiori de vrea 3 zile non-stop.

MIHAI ISTRATE (Satu Mare). Poți deveni oricând colaborator al revistei. Trimită materiale, pe care, dacă sunt de interes, le publicăm. Pentru a-ți scoate o revistă acolo ar trebui să te asoci și cu cineva sau să cauți un sponsor puternic. Numerele solicitate (o parte dintre ele) le vei primi 3 zile non-stop.

GENOVEVA BUTNARU (Iași). Impresionante cele 11 pagini în favoarea serialului Beatles. Ai văzut căuți la contat.

CAMELIA ZACIU (Iași). Este singura publicație în care se găsesc date biografice consecutive despre Beatles.

VIORICA GHEORGHE (Constanța). Nu ești prima casă-să exprimă dorința de a găsi semănătura lui Horia Alexandrescu în paginile noastre. Este extrem de ocupat dar cine stie poate după sezonul estival... Am transmis colegilor Gabi Seicaru, Lumină Comăsa, Ralu Filip urările tale și să știi să îi-ai stimulat. Acum aduc materialele cu o zi mai devreme!

LAURA RĂDULESCU (București). Iată, confirmă primirea rindurilor tale. Așa e, părintii se bucură de istoria celor patru din Liverpool! Periodic, de regulă joi-vineri, în fața cofetăriei Casătă, lingă restaurantul "Grădiniță" vei găsi numeroase din urmă (cîteva doar) la un singur difuzor.

DAN BUCHE (Iași). La rubrica zilelor de naștere renunțăm pentru un timp, căutind să acumulăm toate cele necesare aducerilă la zi. Ne lăsesc o serie de aniversări ale soliștilor noștri (sau ale membrilor grupurilor noastre). Va fi lunări. Date suplimentare despre Roxette, MC Hammer, UB 40 vor mai apărea.

Intermediem prietenii

FĂNICA LUPU (sat Malu-Alb, com. Drăgănești, jud. Galați, cod 6329): Are ca pasiuni muzică, film și sportul. Dorește să corespundă cu toți cei care au aceleași pasiuni și în special cu cei care dețin poze sau interviuri cu Florin Raduțiu; MURESAN VLAD - zis și McCartney - (B-dul Mihai Viteazul, bl. 12, ap. 4, Zalău, jud. Sălaj); Are ochi caprui, număr la pantof 42, melodile sale preferate sunt: Yesterday - Beatles, Still Loving You & Stairway To Heaven. Dorește să corespundă cu admiratorii ai lui Paul McCartney, deci și ai formației Beatles, Scorpions, AC/DC, Deep Purple, Led Zeppelin, Queen, Skid Row, Poison, The Who, Metallica; COTRĂU MARIAN (str. Crișului, nr. 16, Salonta, jud. Bihor, cod 3650): Are ca preferințe pe Sam Brown, Sheena Easton, Maria McKee și pe "monștrii sacri" - Vivien Leigh și Clark Gable. Dorește să corespundă cu cei care au aceleași preferințe; LITA VALI (str. Avram Iancu nr. 2, bl. 5, ap. 30, Sinaia, jud. Prahova): Este pe cale să înființeze un TEXT FAN-CLUB și ar vrea să știe adresa lui Marius Victor Dumitriache, cel care deține multe texte. Pot să-i

scrie și alți deținători de texte; BERGHILA BOGDAN (str. Cerealelor, nr. 16, Tuzla, jud. Constanța): Este unul din fanii "Beatles", deține multe albume ale formației. Il lipsesc "Beatles For Sale", "A Hard Day's Night", "Help!", "Magical Mystery Tour", "Please, Please Me", "Let It Be". Ar fi fericit dacă cineva îl poate ajuta; CREȚU VIOREL - zis Actoru' (str. Daciei, nr. 9, Babadag, cod 8815, jud. Tulcea, tel. 915/6 19 13): Este un rocker înversat, cumpără albume, discuri sau casețe (originale sau licențe) cu Yngwie Malmsteen, Metallica, Manowar, Skid Row, Alice Cooper, Whitesnake, AC/DC, Europe. Prețurile discutabile. Este tentat și de corespondență în eventualitatea unei prietenii; MATEI LUCIAN (sos. Mangaliai, nr. 72, bl. 4, sc. 3, ap. 7, Constanța 8700): „Despre mine pot să vă spun că iubesc foarte mult muzica rapp, dansul și în special 'Vineri neapte în direct'. Iubesc mult și 'Pop Rock-N Sport'. Colecționează afișe cu DJ-ei profesioniști și rapperi. Dorește să facă schimb de postere.

O. D.

TOP 30

CURIERUL NATIONAL

RADIO CLUJ - TOP 10 -
NOSTALGIC.

- Living Next Door To Alice - Smokie
- Woman In Love - B. Streisand
- You're The Voice - John Farnham
- Mi Si Fermu Il Cuore - Mario Tessuto (Sanremo '69)
- Hey Joe - J. Hendrix
- Single Joe - Arabesque
- Careless Whisper - G. Michael
- One World - Mahavishnu Orch.
- Heartbreak Hill - Emmylou Harris
- Hello Dolly - L. Armstrong (alcătuit exclusiv pe baza scrierilor)

SONIA.

- I Wanna Sex You Up - Color Me Badd
- Any Dream Will Do - Jason Donovan
- Baby Baby - Amy Grant
- The Shoop Shoop Song - Cher
- Thinking About Your Love - Kenny Thomas
- You Want Me - Salt 'N' Pepa
- From A Distance - Bette Midler
- Promise Me - Beverly Craven
- Shiny Happy People - R.E.M.
- Only Fools (Never Fail in Love) - Sonia

SUEDIA.

- Wind Of Change - Scorpions
- One And Only - Chesney Hawkes
- Senza Una Donna - Zucchero & Paul Young
- Sailing On The Seven Seas - OMD
- Last Train To Transcentral - The KLF
- Fading Like A Flower - Roxette
- Losing My Religion - R.E.M.
- Crucified - Army Of Lovers
- Omaomigen - Pelle Almgren & Wow Liksom
- Fanged Av En Stormwind - Carola

HOT 100 SINGLES (Billboard).

- Rush Rush - Paula Abdul
- I Wanna Sex You Up - Color Me Badd
- Unbelievable - EMF
- Power Of Love/Love Power - Luther Vandross
- Losing My Religion - R.E.M.
- More Than Words - Extreme
- Right Here, Right Now - Jesus Jones
- Love Is A Wonderful Thing - Michael Bolton
- Strike It Up - Black Box
- Playground - Another Bad Creation

Intrări noi: 53. (Everything I Do) Do It For You - Bryan Adams, ... 81. Love Of Lifetime - Firehouse... 84. With You - Rick Astley... 87. Learning To Fly - Tom Petty & The Heartbreakers... 99. Blind Faith - Warrant.

Neil Tennant (Pet Shop Boys pe jumătate)

SCORPIONS

STILL LOVING YOU

Time, it needs time / To win back your love again / I will be there, I will be there / Love, only love / Can bring back your love some day / I will be there, I will be there.
 I'll fight, babe, I'll fight / To win back your love again / I will be there, I will be there / Love, only love / Can break down the walls some day / I will be there, I will be there.
 If we'd go again / All the way from the start / I would try to change / The things that killed our love / Yes, I've hurt your pride, and I know / What you've been through / You should give me a chance / This can't be the end / I'm still loving you / I'm still loving, I need your love / I'm still loving you.

1. Dan V.Dumitriu are motive de bucurie 2. **Bobby F de la Boney M ajută să intre în cabina în timpul concertului** (propunere pentru poza anului) 3. **Premiantii: Diana Spînu, Aneta Nedelescu, Ovidiu Komornik** 4. **Al Bano îi "pofteste"** pe ziaristi... în cabina 5. **Casa de moda Yana Hadia printre sponsorii festivalului** 6. **Sandra** 7. **Cistigătorii Greta Pope (SUA)** și **Marin Petruș-Pechea** 8. **Pana la pedala! Gibson Brothers** 9. **George Hristov ne iubeste**

BUCHARESTI '91

Foto: DAN VATAMANIU LIVIU POPESCU

Foto: LIVIU MINECAN

S-a transmis pe micul ecran, scriș în presă mai mult sau mai puțin, totuși ne-am gîndit la cititorii noștri fidel, la colecția lor de evenimente. Echipajul nostru a, pendulat între culise, holuri bufete, loja juriului, intrările ieșirii. Fotoreporterii Liviu Minecan, Liviu Popescu și Dan Vatamanu au adunat imagini pe care le vom publica acum dar și în numerole viitoare. Opiniile specialiștilor, a publicului, concurenților, organizaților pot deveni premise pozitive pentru o viitoare ediție, pe care o dorim MULT MAI BUNĂ!

ONO FAR GIURGIU, elev din București: "E foarte cald în sălă. Nu funcționează aerul condițional. Ca să fiu cîstît eu am dat banii pentru recital (n.n. era prima zi) nu pentru concurs".

ORLANDA DANIELĂ, agent turistic, cam. 35 de ani: "Totul aduce o căntare României. De ce prezintă la scenografie. De ce nu sunt solițați tineri talentați pentru a asigura un decor modern?"

VILĂ GHEORGHE (arhitect): "Lumi de discotecă la un festival? Decoruri de-a dreptul urite. Mi-a plăcut Diana Spînu care să ridicătă puțin peste nivelul celorlăți. La "creație" melodia lui Marian Nistor în interpretarea Monicăi Anghel mi-a sunat bine. Alte creații au fost în nota sătuă de ani de zile. Dintre străini, Roland Haynes și Bil-Jana Krstic" (prima zi).

MARINESCU DIANA, ingineră Topescu. O nota proastă pentru sonorizare."

DIANA SPÎNU, cîștigătoare la secțiunea interpretare: "Emoțiile sunt mari, parcă mai mari decît în seara cînd am interpretat prima dată piesele în acest festival. Este primul festival la care particip și mă bucur că am reușit. Aceasta este doar începutul unei cariere. Cred că am să participe și la Mamaia cu două piese în primă audiție, dintre care una va fi a lui Ionel Tudor. În general, ascult foarte multă muzică, printre soliștii mei preferați se numără Whitney Houston, Mariah Carey, Aura Urziceanu, Elena Cîrstea.

IOAN LUCHIAN MIHALEA: "Sîi în sălă se auzea la fel de prost ca acasă la televizor. Nu mă promuț ca privire la concurs. Sînt colegii mei. La interpretare aș fi vrut să aibă toti mai mult nerv."

OCTAVIAN URȘULESCU: "En- tuziasmul sălii a cuprins și culisele. Trebuia să-l fi văzut pe Michael Crețu urmăind-o pe Sandra, fericit de reacția extraordinară a sălii. Probabil dinul n-a suștunit ce sete de muzică au în- si anii au așteptat un asemenea spectacol. Sîntem ierici și că am văzut publicul plecînd mulțumit. Pentru duminică, la Al Bano și Romina prevedeam demolare sălii.

SOTII PREDESCU. "În sfîrșit putem viziona un spectacol deosebit la Sala Palatului: "Toate sînt Aneta Nedelescu și Mirabela Dauer."

MIOARA ELMOHOUN, 22 de ani, doar căștorită: "M-asteptam ca Boney M. să vină cu ceva nou. Sînt dezamăgită, motiv pentru care nu stau pîna la sfîrșit."

DUICAN DOINA SI GABRIEL, jurîști. "Ne-a plăcut Ovidiu Komanic și mezzina concursului (Victoria Balca). Dintre creații ne-a impresionat Mihai Constantinescu pentru că a apărut cu copiii. În celor doi sunt divergențe. El e

pentru, ea contra.

CRISTIAN BALATUŞ, 22 de ani, diriginte de postă: "N-a ieșit nimic în evidență. N-am remarcat pe nimenei. Melodii au fost dragute dar nu deosebite."

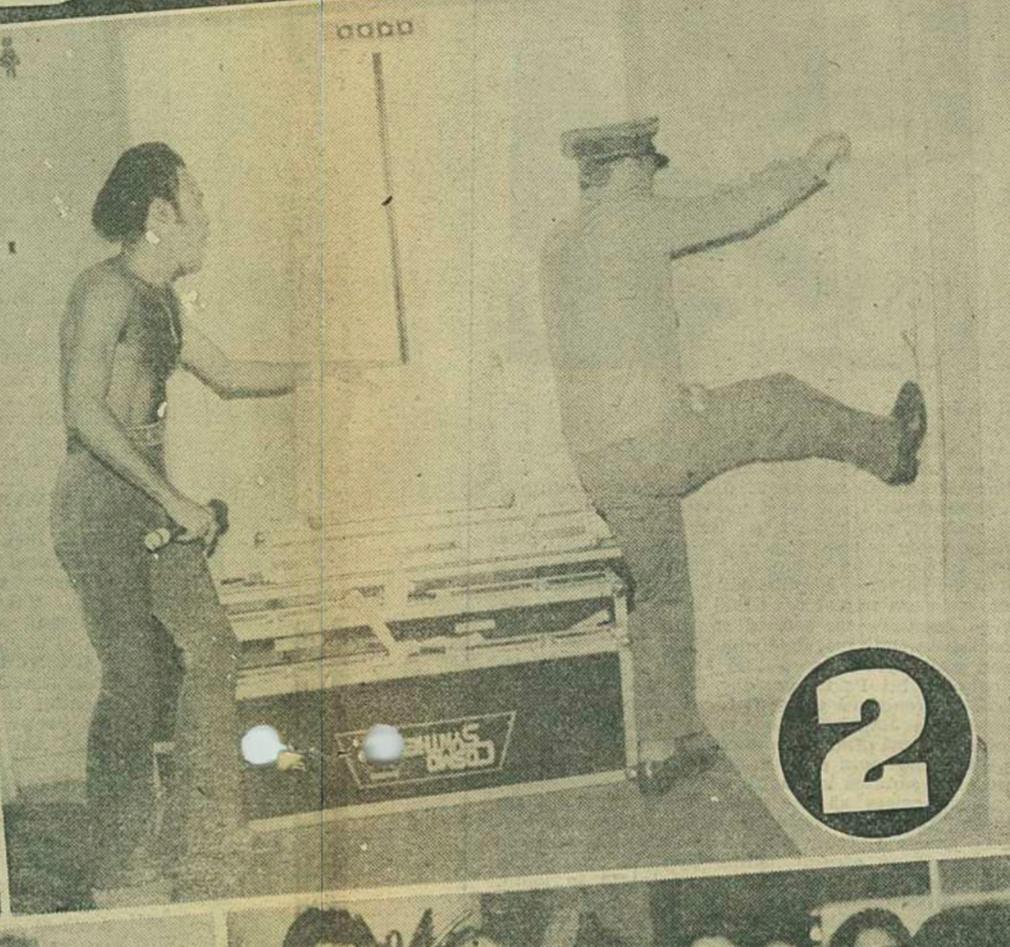
CEZAR, 24 de ani, profesor: "Luminile se folosesc greșit. Defecțiuni predesează la microfoanele prezentatorilor. E greu să organizezi un festival. E bine că avut loc. La creație mi-a plăcut compoziția lui Watzis interpretată de Angelă Similea."

GHEORGHE MIRCEA ADRIAN, 21 de ani, TUBAL S.A. "Din Festival mi-a plăcut olandesa (Caronne) pentru că roscată, dragă și simpatică."

VENERA JURCA, economistă: "Multe dintre melodii au sunat mai bine în versiunea străină. Deocamdată rău cu orchestrația. Greta Pope m-a impresionat. I-aș da premiu compoziției lui Ion Cristoiu. Sub așteptări, Angelă Similea iar de bun gust și finuță Mirabela Dauer..."

MARIN PETRACHE-PECHEA, compozitorul ocupant al locului înfișă la secțiunea CREAȚIE: "Mi se pare normal că am ajuns în finală și că am luat premiu. Este de departe cel mai bun cîntec. Sper să devină melodia anului. Trăiesc în România din totdeauna, compun de peste 30 de ani, dar niciodată nu a ajuns o piesă de-a mea în vînă concurs dărmită într-un festival organizat de noi. Acest premiu îmi dă noi speranțe. S-a făcut într-un fel lumină."

SMARANDA OTEANU, critică muzicală, redactor la ziarul "Adevărul", directorul publicației "Melos": "Un festival care începe cu un recital Sandra și se încheie cu Al Bano și Romina poate concura cu orice festival internațional. Decid din acest punct de vedere organizarea este excelentă. Dincolo de asta, însă, festivalul are și o parte de concurs care nu se ridică la cotele așteptate. La secțiunea interpretare, concurenții sunt timizi, neinstruiți, nefamiliarizați cu scenă. Nici piesele nu au fost prea bine alese. La secțiunea creație, spectacolul este mult mai interesant prin participarea în festival a interprétilor străini. Oaspetii care au preluat cîntecele compozitorilor noștri le vor duce cu ei lansindu-le.

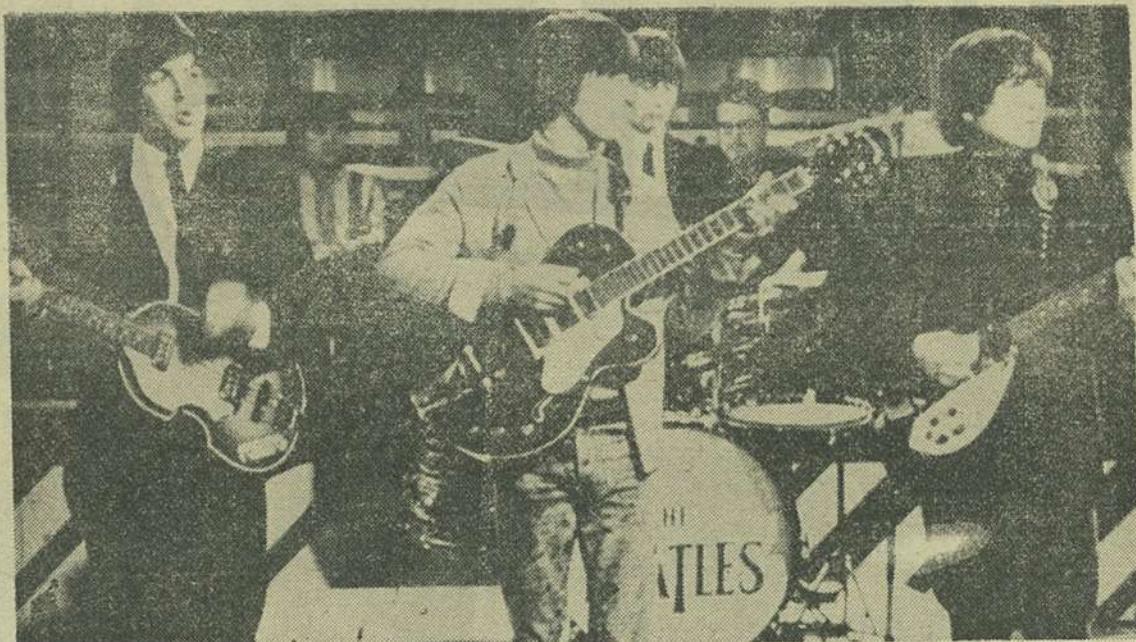
LEGENDĂ ȘI ADEVĂR

Albumul care urma să fie definitivat în doar 18 zile și a apărut în timp util pentru sărbătorile de Crăciun și era un miracol, cu toate că nu conținea decât opt piese semnante Lennon — McCartney. Celelalte cincioase erau rock and roll-uri pe care băieții le îndrăgeau, reușite de ei. Intitulat „Beatles For Sale”, discul nu prezenta nici una din acele caracteristici audio ale unui album pregătit în pripă și a înlocuit curind „A Hard Day's Night” aflat pe primul loc în topurile albumelor și oferindu-le satisfacția de a fi avut patru L.P.-uri number ONE la rînd.

Cele două piese remarcabile ale discului erau compuse de John. Primul era o compozitie cu tentă blues-valse și se intitula „Baby's In Black”. Contraștind puternic cu celelalte piese „Baby's In Black” e o compozitie morbidă despre o tinerețe care refuză să inceteze să deplinească moartea iubitului. Una dintre piese este și mai neobișnuită, având în vedere faptul că era compusă de un om care era obiectul unei atenții de puternice adorații publice. Este intitulată „I'm A Loser” și, deși ostentativă gindată ca piesă despre o dragoste amputată, sună clar ca o lamentare: „Desi rid și mă comport ca un clovn / În spatele acestei măști mă încrunt / Lacrimile curg ca ploaia din cer / Fing pentru ea sau pentru mine? / Sint un perdant... / Nu sint ce par a fi”.

Ea ușor pentru oricine il cunoaște pe John să-să dea seama că de nefericit era acesta purtându-să povara uriașă. Se simțea duplicită în succesorul său; prea puțin critică față de producția sa literară, dar și un agreeabil, drăguș Beatle. Viața sa familială era pentru el primul exemplu al ipocriziei sale. Era însurât cu o femeie pe care probabil n-a iubit-o niciodată cu adevarat; creștea un copil „născut dintr-o sticlă într-o simbă nocturnă”. Chiar și casa cea mare de la tărâi îl provoca mai mult bătrânețe de cap decât bucurie. Casa fusese desfăcută bucătă cu bucătă de lucrătorii lui Ken Partridge, familia continuând să locuască în micul apartament pentru servitori de la mansardă. În furnicarul de electricieni, zugravi și alți meșteșugari care trebăliau de dimineață pînă seara nu puteau fi vorba de viață privată. Într-o zi, cînd John l-a dăruit tapetierului o vecine chitară de-a sa, s-a îscăzut o bătăie cumplită între acesta și un alt lucrător, care își doreea chitară pentru copiii lui. După acest incident, John să-a autoclastrat în apartamentul lui, refuzând să mai aibă de-a face cu lucrătorii.

Pentru a spori claustrofobia la Kenwood, mama Cynthiai, Lillian Powell și-a părăsit casa din Hoylake, hotărind de la sine putere să se stabilească la Weybridge, așa că i-a făcut rost de un mic bungalow la cîteva milă distanță. D-na Powell era genul de soacra arhetipală, dominatoare, cu opinii și omniprezentă. Sosea în fiecare dimineată o dată cu lucrătorii, ajutind la supravegherea construcției și decorării, ca și la îngrijirea lui Julian.

John refuză să angajeze o bonă, insistind că „n-o să-să las copilul crescut de o străină”, iar Cynthia era ocupată practic tot timpul de îngrijirea copilului. Din fericire pentru ea, foștii proprietari le lăsaseră și o menajeră extrem de bună, Dorothy Jarrett, o femeie înimioasă și drăguță, care venea în fiecare dimineată să ajute la curățenie, la călcăt și la altele. Cînd a devenit clar că era nevoie de mai mult ajutor, John l-a permis Cynthiai să angajeze o familie — bucătăreasă și intendent. În timp ce bărbatul făcea avansuri fiecărei femei care venea pe acolo și cînd John era plecat, soția

lui îi hrănea pe Cynthia și pe Julian doar cu hambergeri. La sfîrșitul primei luni fiica, tocmai divorțată, a cuplului se mutase cu părinții și începuse să-i facă ochi dulci lui John. Dot, menajera, o ură pe bucătăreasă și acuzările de lipsă de onestitate erau intemeiate. La această menajerie se adăuga un soțior soios și nebărbierit, pe nume Jock, ale căruia haine ponosie miroseau permanent a fum de țigări de foi. Într-o zi un vecin a informat-o pe Cynthia că Jock își petrecea noaptele dormind în Rolls-Royce-ul lor, care era parcat ceva mai departe de casă. Se pare că bucătăreasă, soțierul și intendentul au fost concediați în timp util de firma NEMS.

Ușor, ușor casa a început să arate a casă sub supravegherea lui Partridge, dar Cynthia n-a incitat o clipă să credă că ea ar fi făcut tot ce făcuse designerul lui John. „Făcînd toate transformările și obținând o casă foarte modernă, tapitată toată în plus, Partridge ne-a părăsit, său convinsă, cu un cec frumos și sănătos în bancă. Era superb, dar mama nu putea rezista să nu ne cumpere tot felul de vechituri, iar învățămășala de obiecte făcea, pe măsură ce trecea timpul, casă să semene din ce în ce mai bine cu un cămin”, spune Cynthia. Sufrageria era mobilată cu o uriașă masă sculptată în lemn, albă, inconjurată de 12 scaune vechi, despre care John spunea că arătau de parcă ar fi fost mușcate de un cîine turbat. Dormitorul, pe care Cynthia îl considera prea mare pentru a fi confortabil, fusese obținut din trei camere mai mici. Patul de mărime super-king avea tablile pictate de mină. Instalațiile din bucătărie erau „top” și foarte complicate, aşa că a fost nevoie de un expert care să le inițieze pe Cynthia și pe menajeră cum să folosească fiecare aparat.

GABRIELA ȘEICARU
(Va urma)

HELLO GOODBYE

You say yes, I say no
You say stop, I say go go go, oh no.
You say goodbye and I say hello, hello, hello.
I don't no why you say goodbye
I say hello, hello, hello
I don't no why you say goodbye, I say hello.
I say high, you say low
You say why and I say
I don't know, oh no.

„Yardbirds” a lui Eric Clapton. Cîteva dintre aceste cîntece (Woman To, Woman, Promise Me, Holding On) sunt mici bijuterii care-l încîntă pe ascultător de prima dată.

Astăzi Beverly este unul dintre talentele neașteptate, surprinzătoare ele scene internaționale. Suride modest: „În realitate am încă multe de im bunătățit. Partea muzicală poate se află la un bun nivel, dar texte încă nu; și vrea să pot scrie ceva mai profund și sper să fac cît mai curind. Prietenii mă sfătuiesc să citeșc multe cărți dar nu reușesc. Pe de-o parte pentru că nu am destul timp, pe de altă, mă plătesc teribil. Să fie un defect? Sper să-l corectez.”

Da, autoanaliza e corectă. Cîntecele albumului sunt însă învăluitoare, plăcute, ușor de memorat, cu texte ce relevă o curiozitate instinctivă pentru problemele de viață, îndeosebi ale cuplului. Dar este, într-adevăr, timp pentru perfectionare, mai ales că Beverly a simțit de acum gustul marilor succese.

Fîind un personaj mai puțin cunoscut, s-o lăsăm să-să depene pe scurt viață: „M-am născut în Sri Lanka în urmă cu 27 de ani. Am trăit în Asia doar cîteva luni și nu m-am reîntors niciodată acolo. Pasiona pentru muzică a avut de luptat din greu cu activitatea sportivă, care o vreme a fost preponderentă. Am făcut mult timp inot de performanță, fiind specialistă în stilul liber. Patru ore pe zi de antrenament, iar la sfîrșit de săptămînă concursuri în toată Anglia. O experiență interesantă, bună pentru o anume vîrstă, dar care mă obliga foarte mult și mă limita la a face un singur lucru. Am inotat pînă la 17 ani și apoi am zis gata. Astăzi îmi face grija fie și numai miroslul clorelui din apa de piscină. Nu mai pot nici să văd întrecerile la televizor.”

Din piscină la clapele pianului drumul a fost parcurs tot în stilul liber: un stil care

aproape de personaje de talia lui Elton John și Joni Mitchell. „Ah, Joni Mitchell! Toți mă seamănă cu ea și astă să poate părea un semn bun. Totuși nu intotdeauna îți convine să auzi astfel de comparații. Sigur, ea e foarte bună, scrie texte splendide, foarte poetice, totuși mi-ar place să fiu considerată în funcție de ceea ce sint, nu de ceea ce amintesc”.

Aspirație legitimă pe care

doar Beverly Craven o poate înfăptui. Trecerea de la speranță la realitate e pasul cel mai dificil. Și poate, date fiind caracteristicile personajului, soluția e mai simplă decât să-ă crede: un pionjon acolo unde creației este mai alastră.

Traducere și adaptare după revista italiană „Tutto Spettacolo”

GHEORGHE CĂLIN

O FĂTĂ ROMÂNTICĂ

Beverly Craven

Are pielea foarte albă și ochii negri, părul lung și un dulce accent de fată romantică cu gindul intors spre trecut. „Ii place să se cocoloșească în ambiante primitive a propriului cub pe care și l-a amenajat în casa sa din South London. Nu are găzdui după mondenități, fiindu-i suficienți logodnicul, prietenii și, desigur, muzica. „Mi place lucrurile foarte simple, nu am gusturi extravagante, chiar și în materie de îmbrăcăminte prefer comoditatea elegantei”, povestește cu un aer încă destul de incurcat

pe care-l mai are în timpul interviurilor.

Beverly Craven are într-adevăr puțin din aerul aspiranților la statul de vedetă. Decisă să fie agresivă, frumoasă și să fie fatală, dulce și să fie apela la dulcegării. Cu cîteva luni în urmă a scos primul său album conținând zece melodii de o perfecționare rotundă și catifelată, hotărît romantice, realizate sub supravegherea a talentării lui Paul Samwell Smith bătrînul vulpoi al rockului britanic care în urmă cu 25 de ani era basistul istoricului formației

BUCHARESTI '91

- 1. Eu sint Mauro**
- 2. Geff Harrison ii spune bancuri in limba engleza unui "spectator"**
- 3. Stefan Hrusca primeste discul de aur din partea lui Paul "Electrecord" Enigarescu**
- 4. Bobby F cu limba scoasa la noi**
- 5. Primarul capitalei a oferit, 20.000 lei**

AM CITIT...

• Programul de sală în care găsim 35 de fotografii, unele din copilăria soliștilor, a costat 90 de lei (prețul nu e treptuică), iar în sală se vindea cu 120, asociat cu două numere din „Actualitatea Muzicală” (7 lei fiecare). Nicăi un cuvînt despre artiști, 6 reclame, lista sponsorilor (scrisă în frunte, Rank-Xeros !?) și atât. Fotografiile, dacă erau color, tot meritau prețul, dar n-a fost cazul. Oricum, o afacere bună ! • „În Tineretul liber”, din 4 iulie, dl. Papazov confirmă că s-au purtat discuții despre venirea lui Elton John. Semnatarii articoului subliniază că Sandra și Michael Crețu n-au fost primiți cum se cuvenea fiind tratați cu „o banală apă minerală”, la aeroport și transportați „nu cu microbuzele special pregătite, ci cu o mașină veche, ce avea o foaie de plastic în loc de geam. În fotografia alăturată, ni se precizează că era vorba de mașina personală a lui Gabriel Cotabăță.” Tot din „T.L.”, din 6 iulie. „Concursul de creație nu ieșe nici el din nota comună în ciuda eforturilor soliștilor de a ridica valoarea melodiei”

(M. Bogatu). G. Inoan este supărat pe transpirația lui G. Cotabăță (nu doar pe mașina lui) și subliniază „declinul artistic greu de ascuns” ! Despre Bonney M.: „...au demonstrat ce înseamnă adevaratul profesionism în muzică”. Despre public: „A fost un spectacol extraordinar, greu de uitat, la care cei din sală au participat în cel mai direct sens al cuvintului” ! • Alte păreri în „Adevărul” de sămbătă, 6 iulie: „Scâlămbăile în mintea lor, probabil, au fărmec și împresură cred că-i sfătuiesc să nu renunțe la nici un sărut... Deh, astăzi lumea, astea-s cîntecile lor, și ce mai contează că scot limba sau lieder-ul își arată pectoralii fragili... Păreri opuse ale Smarandei Oțeanu (față de cel de la „T.L.”) găsim și la capitolul G. Cotabăță. Despre Donella del Monaco (pe care „tinerii” o exprimă) își exprimă nedumerirea prezenței acesteia pe scenă bucureșteană la o astfel de ocazie. • „Libertatea”, printre principali organizatori, a rezervat o pagină în numărul din 4/5 iulie: „...în urmă cu 23 de ani, cînd micuțul Michael avea numai 11 ani a apărut pentru prima oară într-o emisiune de televiziune de... Titus Munteanu !!! Legat de

jurii: „Ar fi fost de dorit ca toți cei care au făcut parte din jurile de creație (Florin Bogardo, Adrian Enescu, Marius Popp, Dumitru Capoianu), respectiv „interpretare“ (Ana-Maria Zaharescu, Valerian Marines, s.a.), să fi fost prezenti și acum în loja „jurătorilor” pentru a continua munca începută, asumându-și în același timp toate responsabilitățile în ceea ce privește selecția”. Despre recitalul Loredanei: „Un recital deconectant ne-a oferit L. G. (în nota de exuberanță și împresură cred că-i sfătuiesc să nu renunțe la nici un sărut... Deh, astăzi lumea, astea-s cîntecile lor, și ce mai contează că scot limba sau lieder-ul își arată pectoralii fragili... Păreri opuse ale Smarandei Oțeanu (față de cel de la „T.L.”) găsim și la capitolul G. Cotabăță. Despre Donella del Monaco (pe care „tinerii” o exprimă) își exprimă nedumerirea prezenței acesteia pe scenă bucureșteană la o astfel de ocazie. • „Libertatea”, printre principali organizatori, a rezervat o pagină în numărul din 4/5 iulie: „...în urmă cu 23 de ani, cînd micuțul Michael avea numai 11 ani a apărut pentru prima oară într-o emisiune de televiziune de... Titus Munteanu !!! Legat de

lista are 28 de ani și este considerată drept una dintre cele mai sigure și valoroase voci din țară? (Cîntă de 11 ani). De ce este „sușe” un contract al ei în Italia și altele nu? Dacă tot a venit pe 30 iunie acasă de ce n-a putut cînta în următoarele 7 zile? Schimbări în program am observat că s-au făcut. Un interviu cu Elena Cîrstea va fi publicat în paginile revistelor, săptămânile ce vor urma.

Din numărul 8/9 iulie „Liberitatea”, cîteva titluri care îndeamnă la reflecție și comentariu (vă invităm, dragi prietenii, să faceți fără rezerve). „Concursul de creație – triumful slagărelor!”, „Regina Frumuseții '91 (care dintre cele două! – n.r.) – o candidatură serioasă pentru Miss World”, „Topirlâmea bucureșteană vrea să se vadă la televizor”. (Să ce, a oprit-o careva?) „Pericol de ieter pentru circotași – Festivalul a fost reușit!”

Culese de GÂLBIOARA

Paginile VI, VII și XII sunt realizate de ORLANDA DELADI, ANDREI PARTOS și fotoreporterii DAN VATAMANIUC, LIVIU POPESCU și LIVIU MANEANU.